

ശരീരത്തിൻറെ വളർച്ചകാണ് നാം ക്ഷേണം കഴിക്കുന്നത്. ക്ഷേണമില്ലെങ്കിൽ നാം കഴിഞ്ഞിക്കും. പല അമ്മമാരും അവരുടെ കൂട്ടികളെപ്പറ്റി “അവന്തേ കഴിഞ്ഞിച്ചുപോയി” എന്ന് പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടില്ലോ? കൂട്ടികൾ സമയത്തിന് ക്ഷേണം കഴിക്കാതിരുന്നാൽ അത് മാതാപിതാക്കളെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിക്കും.

ആഹാരം എങ്ങനെന്നെങ്കിലും കഴിച്ചാൽ പോരാ. ആസുപ്പിച്ചു തിന്നണം. പെട്ടന് വാരിവലിച്ചു കഴിക്കുന്നത് മനുഷ്യരുടെ തിതിയല്ല.

സാവധാനം, ചവച്ചുരച്ചു കഴിക്കുക. തിന്നുമ്പോൾ സംസാരിക്കുന്ന ശീലം വെടിയുക. തിന്നുന്നതിനു മുന്ന് കൈകളും മുവഖം വായും വ്യത്തിയാക്കണം. എന്തെല്ലാം ചേര് നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ അടിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് നമുക്കരിയില്ലെന്നോ.

വലത് കൈകൊണ്ട് മാത്രം ആഹാരം കഴിക്കുക. ഇടത് കൈകൊണ്ട് കഴിക്കുന്നത് ചീതു സ്വഭാവമാണ്. അല്പം പോലും നിലത്ത് കളയരുത്. അത് നല്ല ശീലമല്ല. ക്ഷേണം കിട്ടാതെ കൂട്ടികൾ ധാരാളമുണ്ടെന്ന കാര്യം നാം മറക്കരുത്.

ഒരിക്കലും വയർമ്മട്ടേ ആഹരിക്കരുത്. അത് ദോഷമാണ്. ഉള്ള ക്ഷേണംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുക. വിട്ടിൽ ഇല്ലാത്തതിനും കിട്ടാത്തതിനും വാശി പിടിക്കരുത്. അത് നല്ല സ്വഭാവമല്ല.

എപ്പോഴും തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശീലം ഒഴിവാക്കുക. ഒരു സമയത്തെ ക്ഷേണം കഴിഞ്ഞാൽ അത് ദഹിക്കാൻ സമയം കൊടുക്കണം. അതിനുമുന്ന് വിഞ്ഞും ക്ഷേഖരുത്.

സമയത്തിന് ക്ഷേണം കഴിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അർശസർ പോലെ ഉദര(വയർ) സംബന്ധമായ അസുവഞ്ചൾ പെട്ടന് വരും. ശരീരത്തിൻറെ പ്രതിരോധശേഷി നശിക്കും. കുറയും. മറ്റു പല അസുവഞ്ചൾക്കും അത് ഇടവരുത്തും. ക്ഷേണകാരുത്തിൽ ഒരിക്കലും അലസത കാണിക്കരുത്.

ക്ഷേണം കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ധാരാളം വെള്ളം കൂടിക്കുക. ഉച്ചനേരത്തെ ഉണ്ണികഴിഞ്ഞാൽ അല്പം ഇരിക്കുക. രാത്രിക്ഷേണത്തിനുശേഷം അല്പം നടക്കുക. ആഹാരത്തിൻറെ ഇടയ്ക്കുള്ള വെള്ളം കൂടി കഴിവതും ഒഴിവാക്കുക.

ക്ഷേണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ദെവവത്രതെ സ്ത്രീക്കൾക്കണം. അവനാണല്ലോ നമുക്ക് ആഹാരം തന്നത്. അതിനാൽ ക്ഷേണം കഴിക്കുന്നതും ദെവവനാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാണെന്നും.

മിതമായി ക്ഷേണം കഴിക്കുക, രോഗത്തിൽനിന്ന് മുക്കി നേടുക.